

des d'una òptica de l'estètica. Tots els elements de l'obra han d'estar molt equilibrats amb el material que treballa, molt a prop del llenguatge de pel·lícules de sabó, de l'estètica i sensibilitat de la poesia visual.

I si els pronòstics de Pep Bou són realitat, aquella màgia que vèiem, aquella boca mig oberta que teníem en veure la creació, vida i mort de cada bombolla en el Bufaplanetes, ho podrem tornar a veure i a sentir en aquesta nova història. Una història que sortirà de la pel·lícula de sabó, de la gent que hi treballa, de les experiències i personalitat de Pep Bou.

"T'AVANÇO UNA COSA QUE NO HAVIA DIT MAI A NINGÚ"

L'argument és una història molt simple d'amor, és a dir, una història d'un home i una dona... això no sortirà com a clau de l'espectacle, però sí d'una manera manifesta. Hi ha una cosa que t'avanço a tu, però que no havia dit mai a ningú... jo sempre he trobat interessant el fet que la gent quan es coneix per primera vegada, sobretot quan són home i dona i s'enamoren, es tenen sensacions molt concretes que després passen, convertint-se en una amistat molt intensa.

Hi ha algunes coses que potser la mateixa paret de sabó te'n fa parlar, ja que d'una bombolla te n'enamores un minut i mig i després ¡plaf!, ja no hi és. Potser inconscientment he anat relacionant l'enamorament amb les bombolles, com aquesta cosa efímera de la vida. A vegades vas a un lloc i certament t'enamores d'algú i dura dos o tres dies... Aquestes coses passen i se'n van... la vida se t'omple d'aquestes experiències. És una idea que jo evoco aquí i que es tracta de barrejar-la en equilibri amb el material.

Hores de treball davant la paret de sabó li serveixen per anar trobant noves sortides i noves possibilitats per crear el nou espectacle. També per trobar nous impediments i noves limitacions que descobreixen cap on ha d'anar. I tot és tornar-ho a provar i tot són voltes al cap d'idees que van i vénen. Idees que no tornen, idees que queden i que li sorgeixen... al vespre, a les nits, perquè sóc molt nocturn... Poses música i amb un paper a la mà passen hores i no escrius ni una paraula. I de sobte en mitja hora has escrit una pàgina que l'endemà dius "això no, però això sí". Vaig treballant així. No puc marcar un horari, és impossible. Has de concretar coses, has de desglossar, però no pots sintetitzar.

L'aigua i el sabó per a Pep Bou són uns elements importantíssims ja que de la proporció de sabó respecte de l'aigua depenen moltes coses com la durada de la pel·lícula, les tonalitats de colors que pugui agafar, els dibuixos que pugui fer i un munt de circumstàncies diferents.

"NO HI HAURÀ UNA TRILOGIA D'AQUESTA MENA D'ESPECTACLE"

Hi ha molts factors que intervenen a l'hora de construir una pel·lícula, i voler-los controlar tots és molt difícil. Jo treballa a base de les limitacions, "aquí hi arribo; ostres! aquí ja em passo!". Si penso fer una paret de sabó i ficar-m'hi a dins, fer-la grandiosa, tocar-la i estirar-la, no m'ho deixa fer. És important conèixer l'element.